

at dette var tilladt. I sidste Paragraf bestemmes, at Personer, der ikke har betalt deres Skat for Oktober Kvartal 1916 og Januar Kvartal 1917, desuagtet skal bevare deres Valgret og Valgbarhed. Jeg kan ikke nægte, at jeg er i høj Grad betænkelig ved denne Bestemmelse. Jeg tror, det vil være heldigt, at denne ligesom andre Bestemmelser i Lovforslaget bliver drøftet i et Udvalg.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til fortsat Fremme.

Piper: Hovedbestemmelserne i dette Lovforslag gaar dels ud paa at give de Vælgere, der er indkaldte til Sikringsstyrken, Lejlighed til at afgive deres Stemme, dels at sikre Kommunerne, at de Mænd, der har staaet i Spidsen for deres Ledelse, kan fortsætte dermed. Hvad den sidste Bestemmelse angaar, har Indenrigsministeren jo tidligere været inde paa den Tanke, at dette burde søges fremmet ved, at Kommunalraadsmedlemmernes Funktionstid blev forlænget et Aar, idet Valgene blev skudt ud. Dette fandt det Parti, hvortil jeg hører, vilde have været en ganske hensigtsmæssig Fremgangsmaade, som vi godt kunde have givet vor Tilslutning. Nu er den højttærede Indenrigsminister imidlertid gaaet den Vej gennem dette Lovforslag at paabyde Kommunalbestyrelsernes Medlemmer, Medlemmer af Ligningskommissioner og Hjælpekassebestyrelser o. s. v. at tage imod Valg igen, uanset at de i Henhold til den kommunale Valglov af 1908 ikke er forpligtede til at lade sig genvælge. De forpligtes gennem dette Lovforslag til at tage imod Valg for den næste Valgperiode, 4 Aar, og er derved bundne for denne. Vi kan ikke anse det for heldigt at lægge en saa stor ny Byrde paa de Mænd, som af en eller anden Grund har ønsket sig fritagne derfor. I Flertallet af Landets Kommuner vil ganske sikkert de Mænd, der sidder inde med Befolkningens Tillid, blive genvalgt af Vælgere og ogsaa tage mod Valget; men hvor der i visse Tilfælde hos de paagældende kan være Ønsker om at trække sig tilbage nu og blive befriet for denne Byrde, bør man ikke trække saa store Veksler paa de paagældende, som dette Lovforslag giver Lejlighed til.

I § 1, 2det Stykke, lægges der en tilsvarende Byrde paa Sogneraadsformændene, dog kun for et Aar, nemlig for Aaret 1917—18, hvilket vil sige, at den Mand, der ellers havde Ret til at kræve sig fri-

taget for Formandsstillingen, nu skal være forpligtet til at beklæde Formandsstillingen i det nævnte Aar. De samme Indvendinger, jeg anførte imod § 1, 1ste Stykke, kan jeg ogsaa gøre gældende overfor Paragraffens andet Stykke, hvorom jeg ligeledes maa udtale, at jeg ikke kan billige det, der derigennem fastslaaes.

Bestemmelsen i § 2, 1ste Stykke, er efter min Formening ret overflødig. Den gaar ud paa, at Sogneraadet for Finansaaret 1917—18 uden Amdsraadets Samtykke kan vedtage et Vederlag til Sogneraadsformændenes Medhjælp udover et Beløb af 30 Øre pr. Indbygger eller 500 Kr. Jeg tror ikke, at noget Amdsraad vil nægte et Sogneraad, der andrager derom, et saadant højere Beløb, naar der er Rimelighed for at yde det. Der er derfor ikke Grund til at indføre en særlig ny Lovbestemmelse paa dette Omraade.

Og hvad andet Stykke af § 2 angaar, som tilsiger en Refusion fra Statskassen af Halvdelen af Kommunens Udgifter til denne forøgede Medhjælpssum, maa jeg udtale, at i Forhold til de øvrige Byrder, der overhovedet lægges paa Kommunerne og ikke mindst i denne Tid, paa Grund af ekstraordinære Udgifter, er den Sum, der her gaar med til Medhjælp, ganske forsvindende. Der er derfor ikke megen Mening i at overføre en saadan Udgift til Statskassen og derved skabe Præcedens for, at Staten skal være med til at bære Kommunernes Administrationsudgifter. Noget andet vilde det være, hvis der var fremsat Forslag om, at Staten skal bære de direkte Udgifter, Kommunerne har ved de Dyrtdsforanstaltninger, som Staten paalægger dem; det er jo et Arbejde for Staten og ikke nogen kommunal Foranstaltning.

Jeg skal derefter vende mig til § 4, der ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, men er indsat i Folketinget, og som tilsigter at fravige en af Grundbetingelserne for Valgretten til de kommunale Valg, ganske vist kun for et Aar, nemlig indeværende Aar, men det er dog en Bestemmelse, der faar Rækkevidde for 4 Aar, idet der netop skal foretages kommunale Valg nu i Aar. Dette kan jeg ikke paa nogen Maade tilraade fastslaaet ved en Lejlighedslov som denne. Den Gang, man vedtog de kommunale Valgretsregler, der nu er gældende, og gik bort fra tidligere Valgretsregler, var det efter meget nøje og moden Overvejelse, og man bør ikke nu i Huj og Hast foretage Ændringer deri og derved skabe et Præcedens, der, selv om Lovforslaget kun skal